Nedjelja, 12.08.2012.g.

U zadnja 2-3 dana osjećam kušnje i velike napade zloga. I mene osobno i

moju obitelj. Na razne načine.

A meni "stišće" glavu prema podu. Da skrenem pogled od Gospodina.

Imao sam neke planove, kako mi ljudi znamo planirati u životu, realno i

nerealno. Nama se čini da planiramo realno, očekujemo da će se to

ispuniti. A ono ispadne drugačije.

I odmah smo nekako sumorni. Tako sam se i ja osjećao.

Ma nije meni problem Gospodin i sumnja u njega. TU SAM JA ČIST,

BAREM TAKO VJERUJEM.

GOSPODIN JE ZA MENE NA PRVOM MJESTU.

Ali bih htio zadovoljiti i one druge oko sebe. DA I ONI VIDE I

DOŽIVE TU LJEPOTU.

No, Gospodnji se planovi često razlikuju od naših, pa tako i mojih.

I MENI JE TO NORMALNO I PRIHVATLJIVO JER MI JE VJERA

DOSTA ČVRSTA. NO, ŽAO MI JE MOJI BLIŽNJIH ČIJA SU

OČEKIVANJA VEĆA A VJERA NEŠTO SLABIJA.

I zato sam bio jučer tužan i sumoran. I radi sebe i radi drugih.

PA SI MISLIM, IVICA MOJ DRAGI, SVIMA OKO SEBE GOVORIŠ

DA AKO SU TUŽNI I SUMORNI, AKO NE ZNAJU KUDA I KAKO

DALJE, NEKA IDU U CRKVU NA MISU ILI MOLITVU. PA AJDE

ONDA U CRKVU NA MISU DA TE TO RASPOLOŽENJE PROĐE.

MOZAK MI GOVORI DOBRO ALI SE ZLI UVLAČI U MOJE SRCE I

POKUŠAVA GA OKRENUTI OD CRKVE.

PA KAO SAD SI TUŽAN, ŠTO ĆEŠ U CRKVI, SJEDNI I RAZMISLI

KAKO DALJE, SUTRA JE NEDJELJA PA ĆEŠ SUTRA U CRKVU,

PROBAJ SADA NAĆI NEKO RJEŠENJE ZA DRUGI TJEDAN, NEKI

PLAN, ITD., ITD., STOTINE MALIH BOCKANJA KAKO DA ME

ODVUČE OD CRKVE I MISE.

NO, ZNAO SAM JA U GLAVI DA ĆU U CRKVU NA MISU. I TO

DOSTA PRIJE, SKORO SAT I POL PRIJE POČETKA MISE. Tako

mi je lijepo u crkvi kada je malo ljudi, tišina.

NAŠA DRAGA SAKRISTANKA ŠTEFICA UVIJEK OTVORI CRKVU

SAT I VIŠE PRIJE MISE.

I DOĐEM JA U CRKVU I SJEDNE NA ZADNJU KLUPU, GDJE SAM

SE NEKAKO U ZADNJE VRIJEME "UDOMAČIO".

NIGDJE NIKOGA U CRKVI. TIŠINA. MOLIM JA I RAZMIŠLJAM.

KAKO BI REKLI NAŠI KUHARI, RED MOLITVE, RED

RAZMIŠLJANJA, RED MOLITVE, RED RAMIŠLJANJA.

MISLI MI LETE GLAVOM O SVEMU ŠTO MI SE DOGAĐALO

ZADNJIH 2-3 DANA.

I ZAČUJEM OTVARANJE CRKVENIH VRATA. U CRKVU UĐE JEDNA

STARICA, POGNUTA HODA. KAKO I NE BI BILA POGNUTA KADA

NA LEĐIMA IMA GRBU, PRAVU PRAVCATU GRBU. ZNAM JU IZ

VIĐENJA, DVA-TRI PUTA SAM SJEDIO ISPRED NJE U PRVOJ

KLUPI KADA SAM ČITAO MISNA ČITANJA. UVIJEK JE IMALA

VEDAR I NASMIJAN POGLED.

VEĆ JOJ DUGO NISAM VIDIO LICE ALI JU PRIMIJETIM DA JE U

ZADNJE VRIJEME SKORO SVAKI DAN NA MISI.

DOŠEĆE SE ONA DO PRVIH KLUPA U CRKVI. JA SAM U

MEĐUVREMENU ZAŽMIRIO I NASTAVIO S MOLITVOM.

TADA ZAČUJEM STRUGANJE KLUPE. OTVORIM OČI I VIDIM

STARICU KAKO JE TEŠKOM MUKOM KLEKNULA NA KOLJENA,

NASLANJAJUĆI SE NA KLUPU LAKTOVIMA. I TAKO KLEČEĆI

NASTAVI MOLITI.

I PROĐE MI KROZ MISLI KOLIKO JE NEGDJE TA ŽENA

PRETRPJELA U ŽIVOTU!

NE ZNAM OTKADA IMA TU GRBU I TAJ POGRBLJENI POLOŽAJ.

MOŽDA OD MLADOSTI. I TO JOJ JE SIGURNO PRIJE, A SADA

POGOTOVO, PREDSTAVLJALO VELIKI FIZIČKI PROBLEM U

SVAKODNEVNOM ŽIVOTU I RADU.

A ISMIJAVANJE LJUDI I OKOLINE!? O TOME DA I NE

RAZMIŠLJAM. KOME JE TAKVA BILA PRIVLAČNA?

ALI OČI, KADA SE SJETIM NJEZINIH OČIJU, A TO JE BILA

DRUGA PRIČA. NJEZINE OČI NISU IMALE GRBU. VEDRE, PUNE

SJAJA I LJEPOTE. TAKO SAM IH ZAPAMTIO, PRISJEČAJUĆI SE

KROZ MISLI I GLEDAJUĆI JU KAKO KLEČEĆI MOLI, UPRTOG

POGLEDA U KIP DJEVICE MARIJE DESNO OD OLTARA.

KOLIKO LI JOJ SE PUTA MOLILA I OBRAĆALA U SVOJIM

TEGOBAMA!

TADA PONOVNO ZAČUJEM OTVARANJE VRATA . VIDIO SAM

POSLIJE DA JE UŠLA JEDNA ŽENA 70 I NEŠTO GODINA. SVAKE

GODINE DOĐE IZ JEDNE ZAPADNE ZEMLJE NA 3-4 TJEDNA. DA

TU PROVEDE GODIŠNJI ODMOR.

A KADA DOĐE, SVAKI DAN DOĐE NA MISU U NAŠU CRKVU.

I RAZGOVARAO SAM S NJOM PROŠLE GODINE. PODIGLA JE

OSMERO DJECE U VJERI I ZAJEDNIČKOJ MOLITVI.

SVAKU VEČER SU SVI ZAJEDNO MOLILI. A MEĐU NJIMA JE

RODILA I JEDNO INVALIDNO DIJETE KOJE JE OD ROĐENJA U

KOLICIMA. I O NJEMU SE BRINE VEĆ PREKO TRIDESET GODINA.

IZ DANA U DAN.

ZAMISLITE ŽIVOT MAJKE S DJETETOM KOJE NE MOŽE NI

GOVORITI, NI HODATI. KOLIKO STRPLJENJA I LJUBAVI ZA TO

JE TREBALO. I ZA DRUGO SEDMERO DJECE. I MUŽA.

ALI, UZ VJERU U GOSPODINA I NJEGOVU MAJČICU TO JE ONA

SVE S LJUBAVLJU ODRADILA.

I EVO JE DANAS NA MISI.

TAKO JE ONA UŠLA U CRKVU. A ODMAH KOD ULAZNIH VRATA

JE KIP DJEVICE MARIJE S MALIM ISUSOM U NARUČJU. ISPRED

NJE PALIMO SVIJEĆE ZA POKOJNIKE.

KAKO NIJE ODMAH UŠLA U SREDINU CRKVE, PRETPOSTAVLJAO

SAM DA JE TU ZASTALA I PRED KIPOVIMA SE POMOLILA.

NAKON 2-3 MINUTE DOŠLA JE DO SREDINE CRKVE, KLEKNULA I

SKLOPLJENIH RUKU POGLEDALA PREMA OLTARU. SIGURNO SE

PONOVNO U SEBI POMOLILA I ZAHVALILA GOSPODINU ISUSU,

NJEGOVOJ MAJCI, BOGU OCU I DRUGIM DUHOVNIM

POMAGAČIMA.

ONDA SE DIGLA, VRATILA SE NATRAG NEKOLIKO METARA I

TEK ONDA SJELA U KLUPU, NASTAVLJAJUĆI MOLITVU.

A JA SAM SVE PROMATRAO.

I MISLIM SI; IVICA, IVICA, TI KAO IMAŠ BRIGE! PA POGLEDAJ

SAMO OVE DVIJE ŽENE!

SAMO TO ŠTO VIDIŠ I ŠTO ZNAŠ O NJIMA JE DOVOLJNO DA

SE POSRAMIŠ SVOJE TUGE I SUMORNOSTI RADI TVOJIH

SADAŠNJIH ŽIVOTNIH PROBLEMA. I PROBLEMA TVOJE OBITELJI

I BLIŽNJIH.

POGLEDAJ OVE DVIJE ŽENE KAKO SE KLEČEĆI MOLE I

ZAHVALJUJU NEBESKOM SVIJETU.

A ŠTO SU SVE PROŠLE U ODNOSU NA MENE!

JA BIH TREBAO KLEČATI MJESECIMA I GODINAMA I

ZAHVALJIVATI GOSPODINU ZA SVE ŠTO MI JE DAO I ŠTO MI

DAJE.

A MENI JE KAO TEŠKO!

I evo, zato ja svima preporučujem, kada im je teško radi

nečeg u životu, da odu u crkvu na misu ili molitvu. Gospodin će

im tamo uvijek pripremiti nešto duhovnog što će im podići glavu

i donijeti nadu u srce.

I UPRAVO SAM SE TAKO I JA TADA OSJEĆAO. S NADOM U

SRCU I DUŠI, PODIGNUTE GLAVE.

A KRUNA SVEGA TOGA BILA JE DANAS NA VEČERNJOJ MISI.

RIJEČI DRAGOG NAM KAPELANA KOJI NAM ODLAZI ZA TJEDAN

DANA U DRUGU ŽUPU.

ULAZNE RIJEČI NA POČETKU MISE KAO DA SU BILE MENI

UPUĆENE. NISAM SVE ZAPAMTIO.

ALI ONE KOJE SU MI SE USJEKLE U SRCE, KOJE JE ISUS

GOVORIO SAMO MENI, KAO DA JE ŽIVI BIO TAMO ZA

OLTAROM:

"IMAJ POVJERENJA U MENE."

TE RIJEČI BILE SU SAMO MENI UPUĆENE U OVOJ CIJELOJ

SITUACIJI KOJA MI SE DOGAĐA U ZADNJIH NEKOLIKO DANA.

I JA SAM ODGOVORIO, SUZE SU MI DOŠLE NA OČI: **"DA**

GOSPODINE, JA U TEBE IMAM POVJERENJA."

I OPET MI VIŠE NITKO NE MORA GOVORITI O GOSPODINU I

NJEGOVOM POSTOJANJU!

JA GA SVAKODNEVNO VIDIM ŽIVOGA.

U SVOJEM ŽIVOTU I ŽIVOTU DRUGIH OKO MENE.

DA GOSPODINE, JA TI VJERUJEM!

TI IMAŠ RIJEČI ŽIVOTA VJEČNOGA,

KUDA DA IDEM OD TEBE!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC, BOG

OTAC, I VAŠ DUH SVETI.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI.